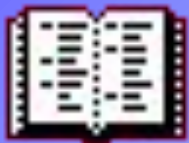
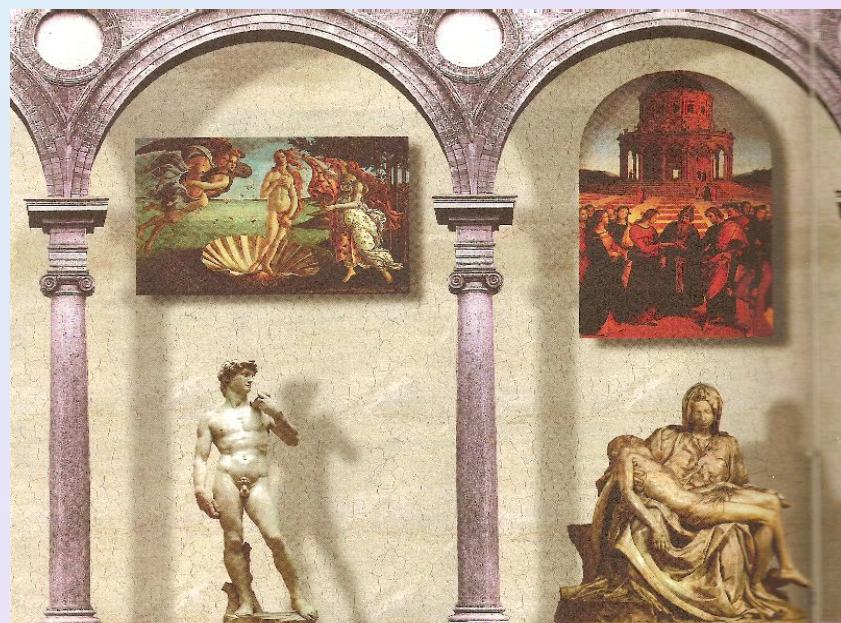

**Образотворче
мистецтво Італії**

«Епоха титанів»

Відродження або Ренесáнс (фр.*Renaissance* — «Відродження») — культурно-філософський рух кінця Середньовіччя — початку Нового часу, що ґрунтувався на ідеалах гуманізму та орієнтувався на спадщину античності.

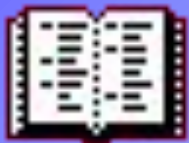

У виникненні феномену Відродження важливу роль відіграв особливий характер міст Італії – Флоренції, Сієни, Мілана, Генуї, Пізи, Венеції й Рима.

Характерні особливості цього періоду :

- надихала італійських майстрів античність (мистецтво Др. Греції і Др. Риму), вона служила джерелом знань і зразком художньої творчості;**
- виникла течія суспільної думки - гуманізм, при якому людина має право вільно розвиватися як особистість, реалізуючи свої здібності;**
- це період романтики, пошуку індивідуальності, боротьби із забобонами;**
- головна ідея - прекрасний, гармонійно розвинена людина, що володіє необмеженими духовними і творчими можливостями .**

Мистецтво італійського Відродження прийнято ділити на п'ять періодів:

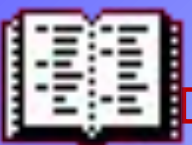
1250 –1330 рр. – дученто (Проторенесанс);

1330 –1400 рр. – треченто (Проторенесанс);

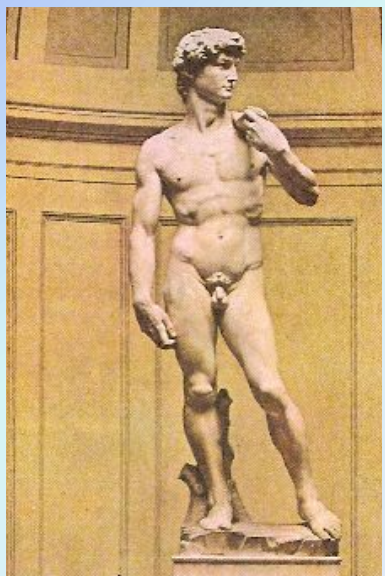
**1400 –1500 рр. – кватроченто (Раннє
Відродження);**

**1500 –1525 рр. – чинквеченто (Високе
Відродження);**

до кінця XVI століття – Пізнє Відродження.

- **Гуманізм** (від лат. Humanus - людський) - течія суспільної думки, яке зародилося в XIV столітті в Італії, а потім протягом XV - XVI століть поширилося і в інших європейських країнах.
- Гуманізм проголосив вищою цінністю людини і його благо. Гуманісти вважали, що кожна людина має право вільно розвиватися як особистість, реалізуючи свої здібності.
- Ідеї гуманізму найбільш яскраво і повно втілилися в мистецтві, головною темою якого став прекрасний, гармонійно розвинена людина, що володіє необмеженими духовними і фізичними можливостями.

Микеланджело
Буонарроти. Давид.
Начало XVI в.

Сандро Боттичелли.
Родження Венери.
XV в.

Леонардо да Винчи.
Джоконда.
Начало XVI в.

Проторенесанс становлять два періоди – дученто та треченто.

В архітектурі принципи Середньовіччя сполучаються з новими віяннями.

У XIII ст. в Італію проникає готична архітектура, однак для готичних соборів Італії не характерне містичне піднесення, їх вирізняє величний спокій, характерний для романського зодчества.

Провідною архітектурною будівлею стає світська будівля – палаццо.

Палаццо Веккьо

Палаццо дель Подеста

Джотто ді Бондоне – один із провідних художників Проторенесансу

Джотто перший почав писати персонажів своїх робіт із натури, змінив мозаїку на фреску. Здійснив перехід від площинного зображення до планового.

Замість умовного золотого тла ввів у живопис пейзаж або реальні предмети, що стало трактувати євангельські сюжети як події людського життя.

«Поцілунок Іуди»

**Джотто увів замість
умовних, сакральних
жестів передання
реальних, сильних
емоцій.**

Поцілунок Іуди (фрагмент)

**Джотто.
Оплакування**

Подивіться на ангелів, вони не виглядають більше як байдужі глядачі, а наділені людськими емоціями.

Раннє Відродження (кватроченто)

У XV ст. життя Італії визначили такі регіональні центри, як Флоренція й Венеція.

Провідним у культурі стало світське начало.

Провідне місце в гуманізмі XV ст. посів неоплатонізм. Усіх гуманістів цього століття поєднує подання людини як найдосконалішого витвору природи.

**Кватроченто відкрило пряму перспективу.
Першим її використав
Ф. Брунеллескі у двох красвидах Флоренції.**

**Близько 1427–1428
рр. Мазаччо створив
у фресці «Трійця»
перспективну
побудову.
Докладну теоретичну
розробку
перспективи дав
Альберті
в «Трактаті про
живопис».**

Сутність архітектури XV ст. визначається її служінням людині.

Архітектурним утіленням сутності епохи Відродження стала робота архітектора, математика й інженера Брунеллескі (баня собору Санта-Марія дель Фьоре величезна, діаметр 42 м, складається з двох оболонок).

Популярною стає антична ідея співвідношення форми будинку з пропорціями людського тіла.

Брунеллескі виявив себе як реформатор, створюючи портик Виховного будинку у Флоренції.

**Скульптура остаточно
відділяється від стіни й ніші
собору.**

**Донателло. Давид
(відродження хіазму)**

Донателло ставить перший у мистецтві Нового часу бронзовий пам'ятник Гаттамелаті.

Мистецтво Високого Відродження (чинквеченто)

Центральні імена:

Леонардо да Вінчі

Мікеланджело

Рафаель

Леонардо да Вінчі народився в 1452 р., прекрасно музикував, грав на лірі, співав, був геніальним живописцем, крім того – інженером і натуралістом.

У картині «Мадонна в гроті» Леонардо втілює відкриту ним повітряну перспективу.

**Леонардо вносить
зміни в портретний
живопис.**

**«Малюй його так, щоб тебе
не бачили», – казав він.**

**Тобто уникаючи навмисного
позування в портреті.**

**Леонардо да Вінчі.
Дама з горностаєм**

Портрет Мони Лізи став результатом гігантського якісного зрушення. Уперше портретний образ за своєю значущістю став на один рівень із найяскравішими образами інших живописних жанрів.

**«Леонардо зумів додати своєму творінню тієї міри узагальнення, що дозволяє розглядати його як образ ренесансної людини в цілому»
(Ротенберг).**

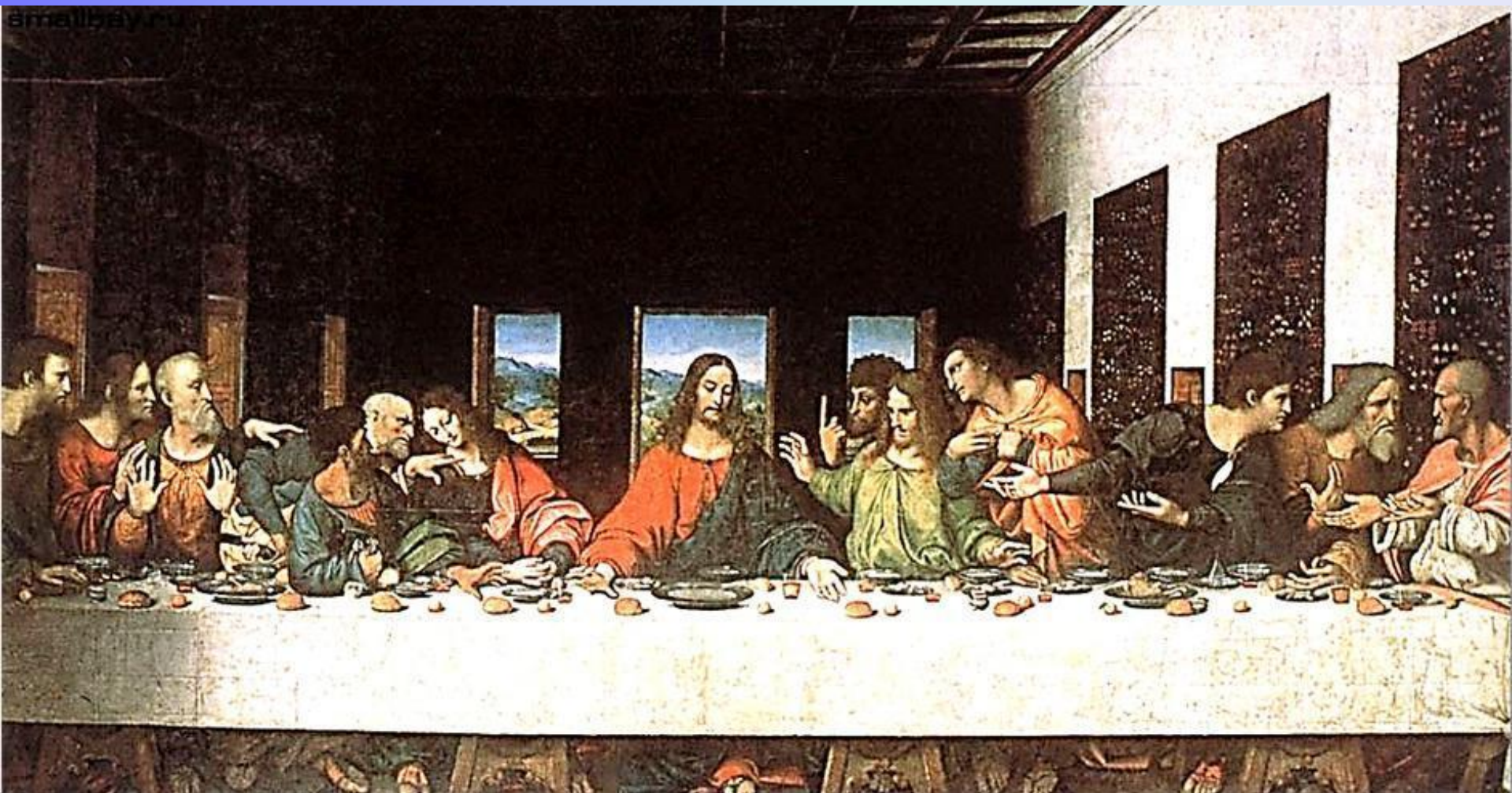

**Мадонна з
Немовлям**

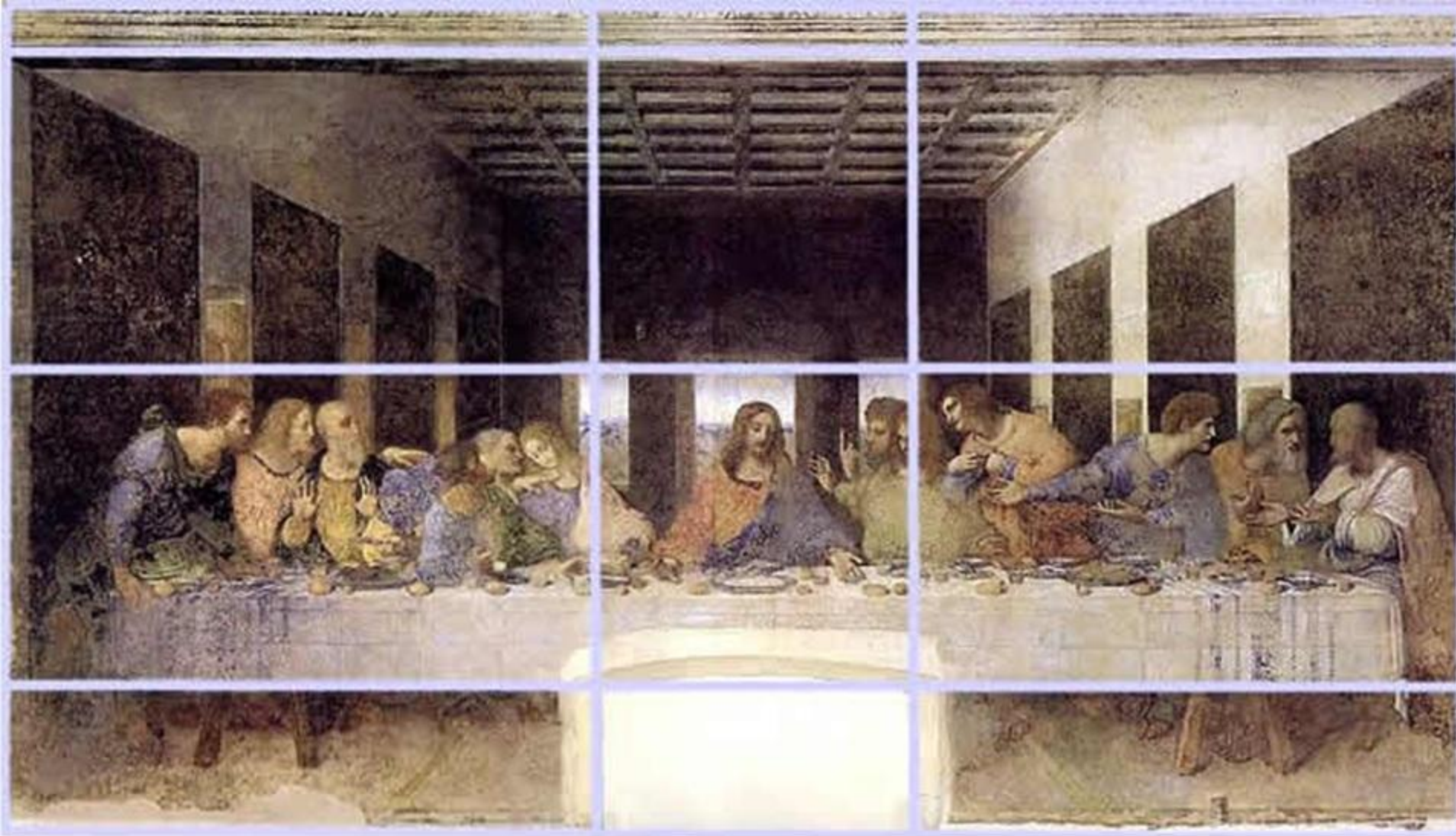

**Мадонна з
квіткою**

«Картини або написані фігури повинні бути зроблені так, щоб глядачі могли з легкістю розпізнавати стан їхньої душі за їхніми позами», – стверджував Леонардо.

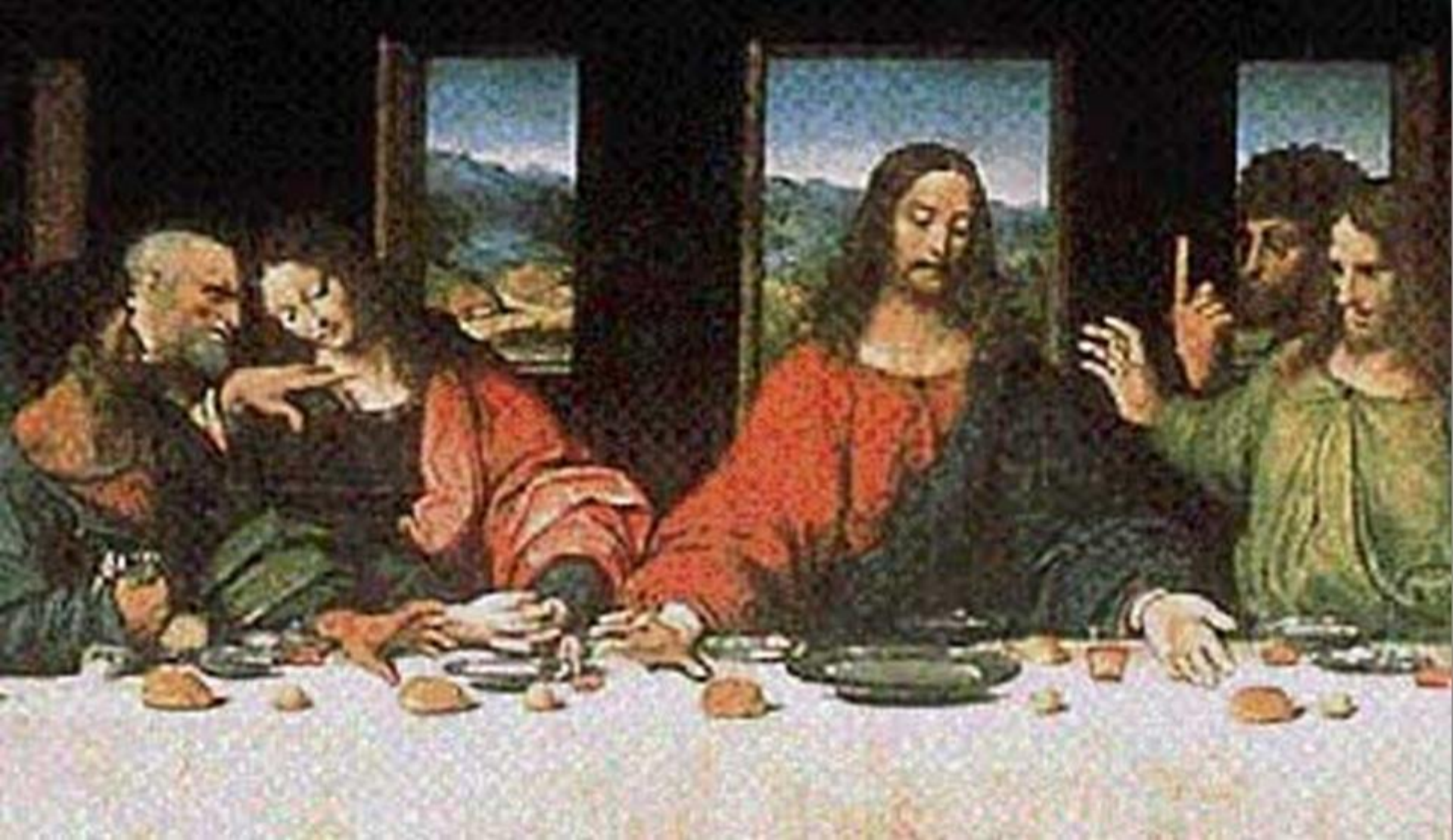
У «Темній вечері» Леонардо відкрив для мистецтва нову царинцу – психологічного конфлікту.

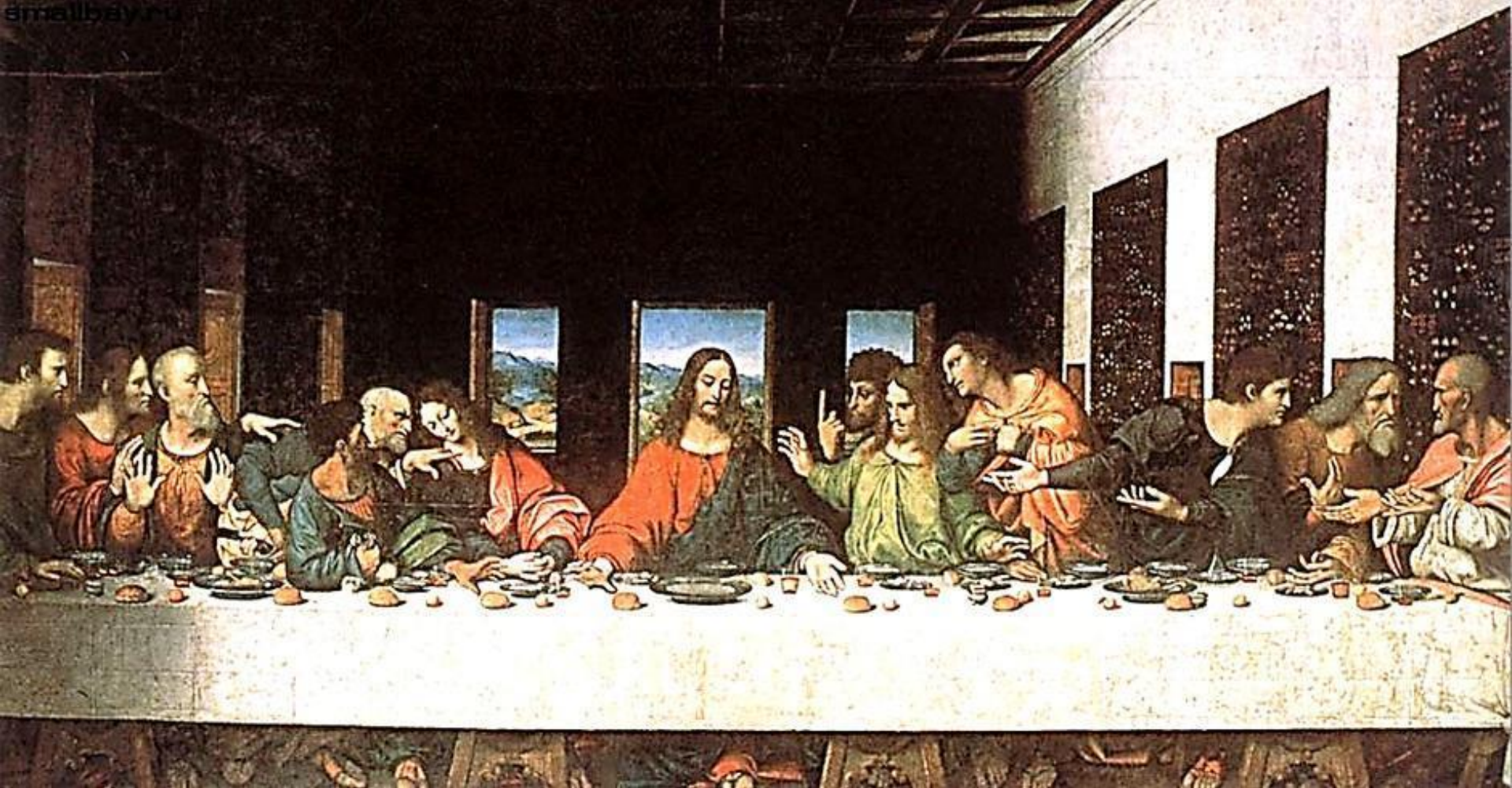
Композиція побудована на математичному розрахунку.

Фігура Христа займає центральне положення, підкреслене тим, що точка сходження перспективи збігається з його головою.

Щоб акцентувати цю фігуру, Леонардо помістив її на тлі найбільшого прорізу задньої стіни, відокремивши від фігур апостолів.

Христос щойно вимовив: «Один із вас зрадить мене», – і його слова глибоко вразили апостолів. Їхні жести й міміка виражають складну гаму переживань – від обурення й сумного подиву до жаху бути запідозреним і страху викриття.

Усупереч давній традиції Іуда не поміщений окремо від інших, а перебуває серед них. Щоб виділити його, Леонардо вдався до свого улюбленого прийому – контрастного протиставлення, помістивши Іуду в групі по праву руку від Христа разом із лагідним Іоаном і запальним Петром.

Хижий профіль зрадника поруч із прекрасним лицем Іоана, його переляк, викликаний словами Христа й гнівним жестом Петра, що схопився за ніж, нарешті, тінь, що впала на звернене до Христа обличчя Іуди, дозволяють глядачеві легко й безпомилково впізнати його.

Рафаель Санті
(1483–1520) народився
в місті Урбіно, у родині
придворного живописця
й поета.

У 1500 р. в майстерні
Перуджино написав
вівтарний образ
«Заручини Марії».

Сцена заручин подана на тлі
круглого храму, колорит
підкреслює врочистість того,
що відбувається.

**У 1504 р. Рафаель
переїжджає
у Флоренцію.
Головна тема живопису
флорентійського
періоду – Мадонна
з дитиною, якій
присвячено не менш ніж 10
робіт.**

**Рафаель.
Мадонна із щиглям
(близько 1506–1507)**

Флорентійські мадонни Рафаеля – це надзвичайно витончені, миловидні, зворушливі й чарівні юні матері.

Варіюючи в них той самий мотив, зображуючи на тлі ідилічного пейзажу юну матір і маленьких дітей, які граються біля її ніг — Христа й Іоана Хрестителя, він поєднує фігури стійким, гармонійно врівноваженим ритмом композиційної піраміди, яку полюбили майстри Відродження.

Мадонни, створені у Римі, тобто в період повної художньої зрілості, набувають інших рис.

Це вже володарки, богині добра й краси, владні своєю жіночністю облагороджувати світ, пом'якшувати людські серця.

Вони обіцяють світові ту одухотворену гармонію, яку собою виражають.

Нове, складне трактування образу Мадонни знайшло найбільш повне втілення у вітварі «Сикстинська Мадонна» (близько 1513 р., Картинна галерея, Дрезден).

«Афінська школа» – великий твір Рафаеля. Фреска прославляє міць розуму, який об'єднує увесь світ.

**У її центрі – фігури
натхненного Аристотеля
й величного старця
Платона
з портретними рисами
Леонардо да Вінчі.**

**Платон представляє
відсторонену філософію,
а Аристотель, немов
обводячи рукою
навколишній світ,
представляє природну
філософію.**

**Про це свідчать указівні
жести: Платона – на небо,
Аристотеля – на землю.**

**Кожна група фігур – зразок величної гармонії
й витонченого узгодженого руху.**

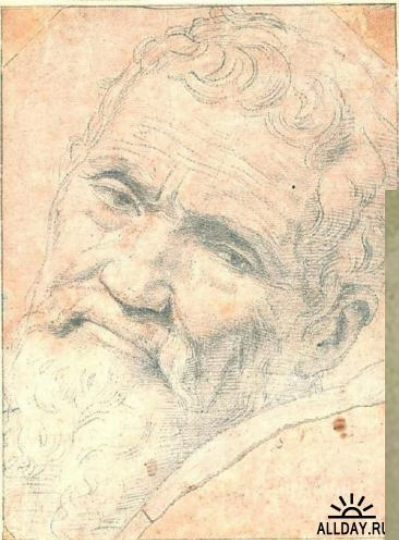

Значення творчості Рафаеля полягає в тому, що він синтезував усі попередні досягнення Відродження, визначивши розвиток подальших гуманістичних тенденцій у мистецтві.

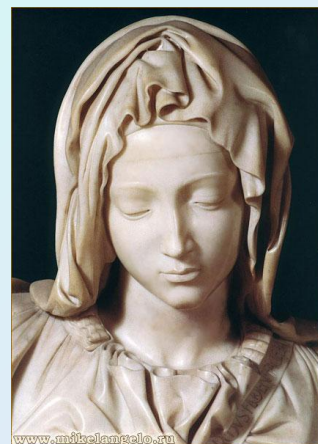

Життя і діяльність
Мікеланджело
Буонарроті тривали
майже ціле сторіччя з
1475 по 1564 рік.

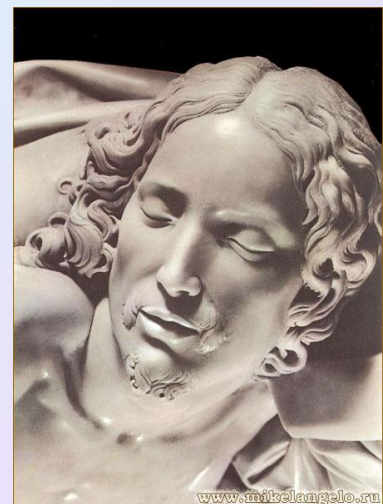
Безсумнівно один з найбільш натхненних художників в історії мистецтва і, нарівні з Леонардо да Вінчі, найбільш могутня фігура італійського високого відродження. Як скульптор, архітектор, живописець і поет, Мікеланджело вплинув на своїх сучасників і на наступне Західне мистецтво взагалі.

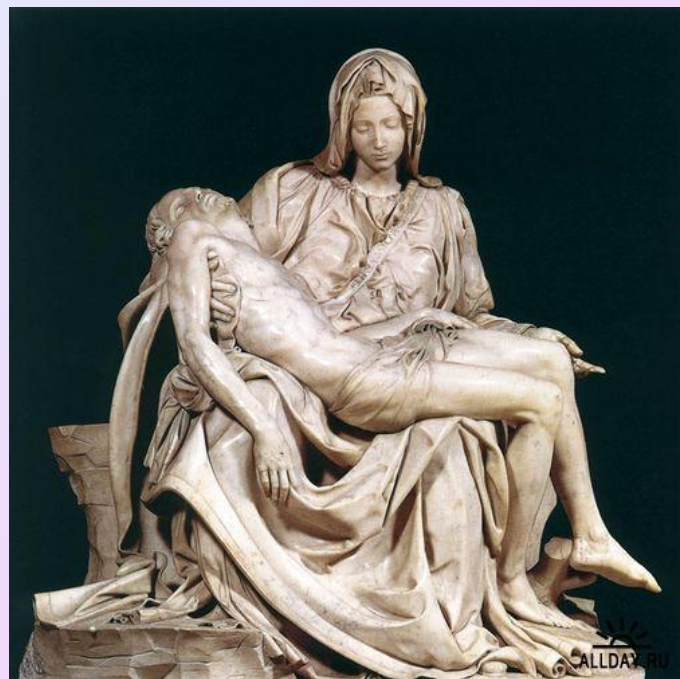
ALLDAY.RU

www.mikelangelo.ru

www.mikelangelo.ru

ALLDAY.RU

Давід

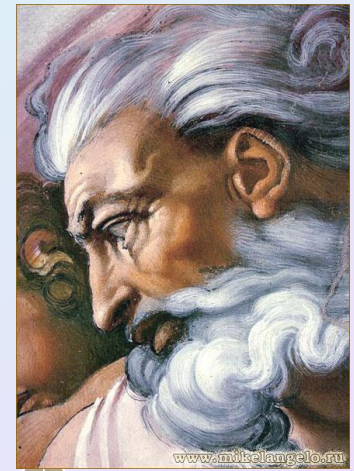
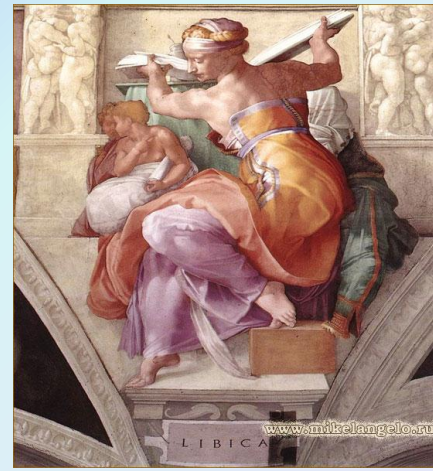
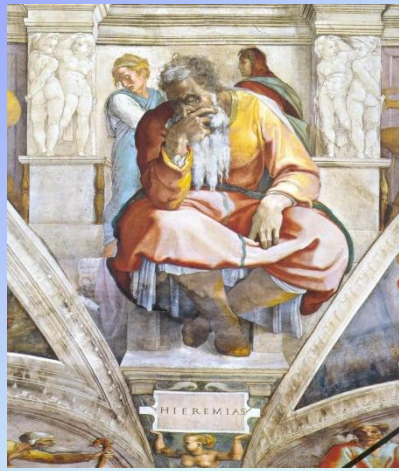
Мойсей

Сікстинська капела

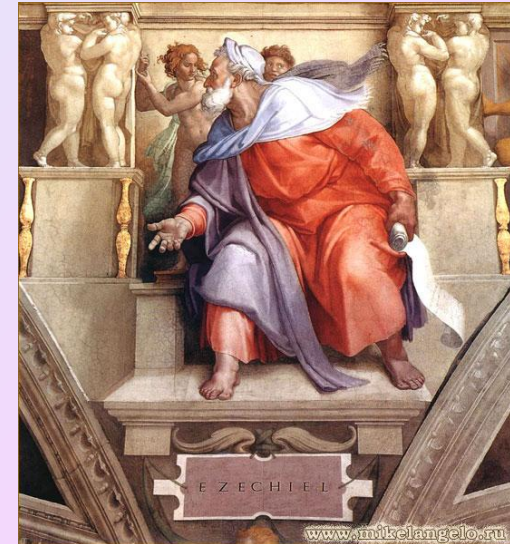

У 1508 році папа Юлій II дав Мікеланджело замовлення - зробити розпис стелі Сікстинської капели у Ватикані. Розміри майбутньої розпису перевищували 600 квадратних метрів!

У неймовірно важких умовах, лежачи на спині на високих лісах, художник сам, без помічників, відтворив у величезній фресці на стелі капели біблійну легенду, що розповідає про події від створення світу до потопу.

Чотири роки провів художник за цією роботою.
Від постійної напруги у нього боліло все тіло, його очі майже перестали бачити.
Але, на щастя, з часом ця недуга пройшов.

Помер Мікеланджело 18 лютого 1564. Його тіло потайки відвезли з Рима і поховали на батьківщині.

Дякую за увагу!